По конфіскаті — другий наклад.

Ч. 10 (10.393). Львів, пятниця 16. січня 1925. Почтову належитість оплачено гуртом. Рік XLIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10, II. пов.
Конто почт. щад. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Нач. Редактор приймає від 10—11 год. передпол.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно в краю 4·20 зл.
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 дол., Франції, Голандії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к. Румунія 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. Зміна адреси 1 зол.

В справі оголошень звертатися до Адміністрації.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 17 сот.

Видає ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО" Начальний редактор д-р ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ.

Національна Україна.

У вислідї світової війни і її наслідків: революції та національно-визвольних рухів українську національну територію поділено між дві могутности: Евразію (Союз Рад-Республик) і Европу (Польщу, Румунію й Чехословаччину). В обох могутностях українська нація перебуває в ріжних умовинах характеру політичного, культурного й соціяльного. В Союзі Рад. Республик українська нація має не лише свій природний культурний центр, але й має свою державність. Як не оцінювати правові відносини, соціяльний лад, культурно-агітаційну спекуляцію, — то все таки не слід замикати очей на ті державні рамки, ті завязки української державности, що звільна, але неминучо створюють все кращі, певнійші й постійні умовини життя і всестороннього розвитку української нації.

Розваливши царську тюрму народів, українська нація в створених умовинах революційного страхіття не була в спромозі створити й угрунтувати своєї незалежної й держави. На те не вистало сили українському народові. Маючи проти себе російську реакцію з її Алексеєвими, Денікінами, Колчаками, Врангелями й иншими комбатантами великого світового капіталу з одного боку, а червону, революційно-імперіялістичну Москву з другого; дальше маючи проти себе Польщу, Румунію і їх протекторів — Україна не викресала зі себе стільки сил, щоби вийти переможцем з гігантної боротьби.

Але український народ все таки впертою боротьбою, вічним, затяжним масовим повстанським рухом примусив спротивом настановлену Москвою владу до береження значної частини державницьких здобутків, до перевірки її становища в національній справі, а навіть примусив до деякої еволюції в національний бік і саму харківську владу. І сьогодня ми є свідками тієї далекосяглої метаморфози, що з мук і терпінь, з боротьби і жертв крок за кроком перетворюється фікція радянської державности в дійсність української національної державности, хоч під прапором радянської державницької форми. Тією державою, як ми вже зазначували, обмеженою щодо своїх компетенцій, неповною щодо повноти суверенних прав, підчиненою в багатьох ділянках свого державного життя московському центрові — править КП(б)У. Одначе, хоч тільки одна правительственна партія всецїло посідає повноту не лише державної, але й громадчиської влади, то все таки не слід української радянської державности утотожнювати з комуністичною партією. Держава — як така — є компромісом між громадянами і їх центробіжними інтересами. Держави не творить віяка одна партія, хоч би не знати яка всемогуча; на зміст держави складається дуже багато елементів й інтересів, часто супротивних пануючій партії чи пануючій клясі. В змаганні зберегти державу і свою пануючу позицію кожна, навіть найбільше диктаторська партія мусить рахуватися в настроями, інтересами, бажаннями й вимогами більшости. Иншими словами: вона мусить з висот своєї теорії сходити на низини практики, мусить робити безнастанні уступки. І ми від двох літ є свідками того примусового, конечного, життєвого здавання позицій пануючою комуністичною партією на Вел. Україні в користь широких народніх мас, в користь українського національного змісту фірмово радянської державности. А це без сумніву є великий, епохальний здобуток українського народу, є вступлення на шлях річевого, природного державного будівництва. Дальший розвиток подій набирає всіх признак еволюційности в бік національної України з радикальною соціяльною закраскою.

Офіціяльним центром Рад. України є Харків, центр адміністративний, але фактичним, справжнім осередком української нації є Київ, центр культурний.

Ф. Ф

Світова політик в 1924 р.

Минулий рік минав в европейській політиці під гаслом порозуміння. Десять літ по підписанні миру союзні держави ще не полагодили найважнійших спірних справ. Одним зі здобутків останнього року було ясне призвання, що ліквідація війни незакінчена і що засоби вибрані для цієї ліквідації були часто помилкові та недоцільні.

Анґлія, Франція, Німеччина.

Найбільше заінтересовані у версальскім договорі Англія та Франція, сказали собі правду, що важко їм іти спільними шляхами закордонної політики. Англія не годилась на окупаційний експеримент Франції на німецькій території. Зміна урядів на протязі року не привела до основної зміни взаємин між двома державами.

На чолі англійського уряду став уперве представник робітничої партії Мек Донельд. Прийняття за його влади економічного пляну міжнародньої комісії привело до міністерської кризи у Франції. На місці непримиримого супроти Німеччини Поанкаре прийшов Еріо, який силкувався зміцнити взаємини дружби з англійським урядом. Нові німецькі вибори були доказом, що німецький нарід уважав корисною зміну в напрямку примирення з новим лівим курсом політики у союзних державах. Одначе лівий англійський кабінет упав швидко. Ліберальна партія, що його піддержувала, перейшла до опозиції, в наслідок визнання de iure уряду СРСР. і підписання з ним економічного договору всупереч традиційним методам англійського парляментаризму. При нових виборах вийшли переможною більшістю консервативні, а ліберальна партія змаліла непомірно, втративши свого голову Асквіта.

Льондонська репараційна конференція, що принесла т. зв. плян Доза, є зворотним моментом у відношенні до Німеччини. Франція евакуувала частину Рурщини. Сепаратистичний рух у Надренщині та Палятинаті щезає. У Франції президент республики Мілеран, палкий оборонець політики Поанкаре, мусить уступити місце радикалові Думергові.

С. Р. С. Р.

Минулий рік почався для большевиків трагічним моментом смерти Леніна, мізку комунізму. По ньому перебрала провід славна трійка: Зіновєв, Каменєв і Сталін. Два рази протиставив себе Троцький політиці російської компартії. Перший раз на початку року, а другий раз під кінець того року. Ці виступи Троцького внесли в партію дізгармонію. Наслідки їх ще не відомі. Завдяки їм партія перейшла зі стадією внутрішнім ферментом і в 1925 р. На економічному полі там слідна була певна рівновага. Введено нову валюту. Недоріда цю рівновагу захитав дуже поважно. З впровадженням нової валюти і позірним зрівноваженням буджету зазначилася течія повороту до чистого комунізму в господарстві і боротьба з „непом". Одначе вона до нічого не довела. Державні торговельні органи та кооперативи, що мали заступити „неп" не дорівняли свому завданню.

Італія та Еспанія.

В Італії становище фашистівського уряду спершу захитується вбивством соціялістичного посла Маттеоті, вважаючи Муссоліні моральним співвинуватцем. Муссоліні залізною дисципліною та енергійними заходами у переведенні слідства вдержує рівновагу. Квітневі вибори дають певну перевагу фашистам, завдяки спеціяльному виборчому законові. При відчиненні парляменту, у жовтні, опозиція на чолі з бувшими премієр-міністрами Орляндом та Джолітті висловлює своє невдоволення штучними засобами переведення виборів. Кріза фашистівського уряду продовжується.

Еспанія, під проводом голови директорії Прімо ді Рівера, веде невдатну війну в Марокко, ще незакінчену, яка впливає на ненормальні відносини у нутрі держави.

Малі держави.

У Греції по трьохлітній неприсутности вертається до батьківщини найвизначнійший її політик Венізельос, 11. січня стає премієр-міністром, але по трьох тижнях мусить покинути це становище і край. У квітні народ домагається республики, а король Юрій та королева Елисавета покидають Грецію. У Македонії під впливом большевицької агітації вбивають провідника макед. руху — Тодора Александрова. Наслідком цього напруження між урядом сербським та болгарським. У Болгарії нема основних змін; у Румунії на далі уряд Братіяну. У Туреччині національні збори в Ангорі зривають з турецькою традицією, касуючи каліфат та проганяючи каліфа. На протязі всього року виселюють Греків та Вірмен, під претекстом виміни населення, згідно з льозанським трактатом.

Зединені Держави.

Американський уряд з мотивів політичних, економічних та расових обмежує віза чужинців. Імміграційний закон найсильнійше вражає Японію. З виборів на президента держави виходить переможцем Кулідж, який автоматично зайняв це місце рік ранійше по смерти Гардінга. У початку року слід зазначити сензаційні скандали у звязку з державними концесіями на нафтові терени.

На широкому світі.

У Китаю внутрішня війна велась ще завзятійше, ніж ранійше. Большевицький уряд входить у порозуміння з пекінським урядом і захитується. Горожанська війна викидає цілу низку провідників, і в їх інтересах так само важко зорієнтуватись як у прізвищах. — Японія обурена проти Америки. Єгипет стає знову тереном боротьби проти гегемонії Англії. Найважнійшою подією є вбивство головного англійського губернатора Лі Стека. Англія відмовляється від передачі справи

Пр. 1121/24. В Імени Річипосполитої Польської! Суд окружний карний як Трибунал пресовий у Львові рішив на внесок Державної Прокураторії, що зміст часописі „Діло" ч. 290 (10.383) з дня 31. XII. 1924 р. в артикулі під заголовком: 1) „Влада і преса" а) уступ межи словами „на Чехословаччині" а „Сегодня українська", б) уступ по словах „під польською владою" до кінця артикулу, 2) „Університетська партизанка" уступ межи словами „організацій в Ч. С. Р." а „Через те то містить знамена від 1. злотого з § 65 а) зак. кар. ад 2) виступку з § 281 зак. кар. уважаю доконану з дня 30. XII. 1924 року конфіскату за оправдану і зарядив знищення цілого накладу і видав по думці § 493 п. кар. заборону дальшого розширювання того друкованого письма. Заразом видав наказ відвічальному редакторови тої часописи, щоби це рішення помістив безплатно, в найблизшім числі і то на першій стороні. Невиконання того наказу потягає за собою наслідки предвиджені в § 21 зак. друк. з 16. XII. 1852 Д. з. д. з. ч. 6 ех 1863, а імениозасудження за переступство на грижну до 400 з. п. — Львів дня 31. грудня 1924.

(Підпис нечиткий.)

Коротка історія боротьби.

Чисто українське село Лисиничі, львівського повіту, веде вже семий місяць тверду боротьбу за українську школу. Ще дня 19. травня 1924. р. ухвалили Поляки, члени прибічної громадської ради, (не зважаючи на те, що на основі громадського закону прибічна рада не має права рішати про переміну викладової мови) переміну української викладової мови в 2-клясовій школі на польську. Не поміг протест трьох членів прибічної ради — Українців і родичів українських дітей. Шкільна кураторія затвердила переміну викладової мови. Проти цього рішення кураторії внесено дня 24. травня 1924. р. відклик до міністерства освіти, а українські посли в варшавському соймі внесли інтерпеляцію. Не оглядаючись на внесений відклик і не вичікуючи його полагоди, в шкільному році 1924-25 зведено в лисиницькій школі польську викладову мову.

Родичі українських дітей відмовилися посилати своїх дітей до школи аж до часу полагодження відклику. Це заявила депутація львівському кураторові. Внесеного відклику не полагодило міністерство до нинішнього дня, хоч закон велить полагодити його в шести-тижневому речинці, а повітова шкільна рада наложила на родичів за непосилання дітей до школи кару гривни від 3—5 золотих. І проти цього внесено збірний відклик до кураторії і міністерства.

В днях 29. і 31. грудня 1924. р. відбулося в Лисиничах фантування. Вже рано 29. грудня 1924 р. прийшов до села возний староства в асистенції держ. поліцая і почали урядування. В селі повстав крик і плач, як в часі татарського наїзду. Переводжено фантування в брутальний спосіб, а навіть бито людей. Поліцай вдарив кілька разів у лице Михайла Вендика сина Данила, хватив за груди Анну Цицулу і придержав її в кімнаті, щоби вона не виділа, що забирає возний в другій кімнаті. Фантуючі прозивали людей большевиками, грозили стрілянням і т. п. І так прийшли на обійстя Петра Шеперівського. Хата була зачинена, бо господарі були в місті, а в середині находилися малолітні діти, з яких найстарше мало 10 літ. Побачивши зачинені двері, підійшли до вікна, відкинули солому зі загати, відважили багнетом вікно забите цвяхами і збили шибу. Діти перелякалися, думаючи, що це якийсь бандитський напад, почали плакати і кликати ратунку. За гривну в висоті 3—5 зол. фантовано річи вартости кількадесять або й кількасот золотих, як нпр. у Михайлини Бедрій. Залюбки забирано подушки і конечну діточу одежину так, що деякі діти остали голі і босі.

Возний, не оглядаючись на домагання громадян, не виказався уповноваженням переводити фантування,

Наказному комісареві Лисинич Каролеві Щепаньскому, Полякові і заушникові посла Прушиньского, була сіллю в оці тверда боротьба українських громадян за свої права. Коли командант поліційної станиці на Ялівці Новаковскі не хотів на приказ комісаря Щепаньского переслідувати і арештувати українських громадян за те, що вони упоминаються за українську школу, звернувся Щепаньскі з зажаленням на команданта до посла Прушиньского.

усувають власти Новаковского з Ялівця, а на його місце призначують нового команданта Келлєра. Цей вже слухає сліпо наказного комісаря. Щепаньскі, якому погрожує усунення ізза господарки громадським майном, починає мститися на Українцях. Двічі ходив він разом з командантом станиці до староства, аж вкінци виклопотав, що на село прийшло фантування.

Власти грозять.

Після переведення фантування була у львівського старости двічі депутація громадян. Цей обіцяв звернути зафантовані річи, якщо люде пішлють дітей до польської школи. Депутація заявила,

У відповідь на це староста висказав слідуючу погрозу: „a za to, że szturmujecie, — źle wyjdziecie".

Як зачуваємо, громадяне вносять позов до Найвищого адміністраційного трибуналу. Також наші посли внесуть по святах відповідні інтерпеляції.

В. А.

Єгипту на розсуд Ліги Націй і загострює свою політику супроти Єгипту.

Про діяльність Ліги Націй, яка проминала у тиші кабінетних нарад, слід би згадати на иншому місці, не в звязку з великими актуальними світовими подіями, на які вона, на жаль, покищо мала дуже слабий вплив.

У. С. Р. Р.

Амнестія.

З нагоди пятиліття радянської влади на Україні проголосив Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет амнестію для деякої категорії політичних і уголовних вязнів. І так у самому Києві випущено на волю 139 вязнів із т. зв. домів для примусових робіт а 268 вязням зменшено кару до половини. За „Вістями".

Засуд.

В Миколаєві відбулася в губерніяльному суді розправа проти контреволюціонерів Ганске та Гусенгаймера. Вони належали до карного загону ген. Слащева часів Денікінщини і вбили багато політичних робітників комуністів. Ховалися перед червоною справедливістю пять літ. Недавно їх зловлено. Ганске засуджено на кару смерти через розстріл, але з нагоди пятиліття радвлади на Україні замінено йому цю кару десятилітньою тюрмою а Гусенгаймера засуджено на три роки примусових робіт. За „Вістями".

Торговля з близьким Сходом.

До Одеси прибув голова Управи Російської Східньої Торговельної Палати Хозорон. У розмові зі співробітниками Ратау заявив він, що в Одесі відкриється філію чи відділ названої палати. Завданням тої філії буде зміцнення торговельного звязку із близьким Сходом. Торговельні звязки між СРСР. та Туреччиною, Єгиптом, Палестиною, Сирією та Грецією вже навязані. Намічений одеський відділ палати повинен саме ті звязки інтензивнійше повести та закріпити.

(„Вісти" 18. XII. 1924).

Щирість Прушиньского.

Східно-„малопольський" диктатор, фактичний голова „Звязку організацій народових" на цілу Сх. Галичину і генеральний ватажок чорної сотні забрав знов голос на сторінках „Слова Польского" в університетській справі. Потверджуючи, що д-р Мадейскі та відомий Осінко робили в Празі та Подебрадах заходи серед придніпрянських професорів у справі заснування університету для Українців в Луцьку, він пише: „Головний тон (університетській справі!) надають терористи. Вони постановили в Празі та Берліні, щоби у Львові оживити справу українського університету. Вони знають, що помисл українського університету похоронений у польській публичній опінії і що Поляки ніколи до нього не допустять. І тому стараються надати цій справі актуальність шляхом агітації. Наслідком таких наказів від „Русинів" зпоза кордону, в найблизших днях будуть тут перти всею силою пари до заснування університету, спекулюючи на наївність і вигоду в деяких польських політиків. Отже добре є порадити тим польським політикам, щоби вони зберегли спокій, позбавили себе нервових рухів. Ту „руску" нагінку слід переждати, бо вона висвітлить до решти шкідливість помислів „руского" університету, якого зрештою не бажають навіть деякі поважні „руські" агітатори. Вони пишуть про це в листах до влади або навіть публично і домагаються замісць університету фахових „руских" шкіл".

Такі теревені гне Прушиньскі про те, що навіть поважні „руські агітатори" не хочуть ніякого університету, а між Поляками нібито є такі праведники, що проти волі Українців накидують їм університет. Прушиньскі має добру прикмету, що не зважаючи на ніщо може часом сказати правду про Поляків: А ця правда звучить: „Справу українського університету польська публична опінія вже похоронила і до заснування державного українського університету Поляки ніколи не допустять".

Таке становище всіх польських політичних партій відоме нам не від нині. Та є деякі польські політичні групи, які на словах нібито хочуть засновати український університет, а на ділі є тої самої думки про нього, що Прушиньскі. Для нас краща ясна й відкрита щирість Прушиньского від голословних заяв наприклад пепесівців.

БОГДАН ЛЕПКИЙ.

Колись а нині.

„Сійся, родися жито, пшениця, всяка пашниця!" гукає надімною якийсь сильний голос і на мою голову сиплеться зерно з рідного поля.

Розплющую очі, протираю повіки, бо спав, як тільки на постелі, маминими руками зготовленій, спить хлопець-гімназіяст. І біля ліжка бачу нашого дяка Янчинського. У новім, білім кожусі, в чорним, баранковим ковніром, волосся і вуса гарно пристрижені, лице чисто виголене, виглядає як старосвітський селянин-лицар, хоч рівьби!

„Сійся, родися!" — починає вінчувати вдруге і сипле на моє ліжко цукорки. Ніде, ніколи і ніякі солодощі світа не смакували мені так, як отсі новорічні цукорки.

— Паничу, вставайте! Підемо на Службу Божу!

Дивлюся у вікно. Замуроване. Звідки взяв цей мороз стільки фантазії і вміння, щоб повисріблювати та повижемчужувати такі роскішні галузки, листки і квітки, яким рівних ні в природі, ні на образах не побачити?

За вікном шумить вітер, але він ними не ворушить, не видно навіть воробців, що сидять на загаті і стукають до шибок, бо голодні.

Мабуть там гарно нині, хоч зимно. Ховзанка на потоці, твердині зі снігу, санки, — гарно на світі! І в ліжку теж добре, так мягко і тепло. А завтра треба їхати до школи.

Хто би там думав що буде завтра!... Вставаймо!...

. . . .

Двайцятий пятий раз стрічаю Новий Рік на чужині. Зразу на близькій, а тепер на далекій.

Опівночі тисячі дзвонів дзвонили, лунали стріли, ракети попід небо скакали, над містом-велитнем горіла ясна заграва на знак, що пять міліонів мешканців витає Новий Рік, надіями новими.

Я спав коротко, але твердо.

Збудив мене тупіт чобіт.

Протираю повіки.

Біля мого ліжка стоїть гидкий, обдертий дідуган, дивиться злобно на мене і з подертої торби повними жменями бере кукіль, полову, порохи і бетяги всілякі, бере і — сипле мені в очі... Сійся, родися!

Ю. В. КИСІЛЕВСЬКИЙ.

З Парижа.

Новий рік.

Пощо в театр йти?... Та врешті охота найшлась би, але місця у жадному не буде.

Годинник на вежі бє девяту... Поволі, мірно... Далі другий... Третий...

На вулицях життя... Всі крамниці відчинені, море світла... Хватає стихія, несе з собою, безжурно розколихуючи. Сьогодні зустрічають новий рік...

Опера. Вікна „фоає" освітлені фіолетовим світлом. В горі переходить воно аж у темпо-синє, в долині у рожеве.

Мимоволі стаєш і дивишся на це лагідне, таємниче світло. Здається там другий світ.

Але нема часу в сентименти бавитися, бо на вулиці веселе життя кипить...

Сходжу на Boulevard des Italiens... Ледви минутися можна. Все йде всуміш. Елеґантні тоалети, дорогі футра, фраки й смокінґи, разом з яскравим шалем на шиї правдивого париського апаша.

На бульварі цілі ряди ярко освітлених буд. Все тут є, чого душа забагне.. І панчішки дамські, і шалі шовкові... В инших знов візитні карти друкують, на очах таки. Охочі стоять, ждуть, приглядаються. Артист маляр вуглем портрети рисує...

Люлька в зубах, чуприна розкуйовдалася, а довкола нього — людей!

В одній радіо грає, а властитель прихвалює лямпи електричні.

Парижанин любить сензацію, любить, щоб все відбувалося голосно із ефектом. Тому продавець тіст і нуґатів виліз на скриню, вбрав монокль і циліндер, та на весь голос хвалить свій товар. І Парижане купують...

Кофейні повні...

Над бульварами, над великим містом — тихе зоряне небо... Ніхто на нього не дивиться, бо всі зайняті землею та її купучим життям. Перед каварнями, ресторанами стоять столики й крісла під полотняними дахами, до вулиці відкриті. А щоб гості не мерзли, бо багато їх і до цього лагідного клімату не звикло, стоять великі грубки з жевріючим вуглям, та гріють трохи не цілу вулицю.

Грає музика... Непроглядна юрба народу. Під червоною великою парасолею, на підвисшенні засіло кількох музикантів: дві гармошки, скрипка, щось у роді балалайки и барабані, калатала деревляні... Грають найновіщі популярні арії. Один співає... і продає ноти до пісень! В цьому й сук. А публика купує та колишеться до такту. На всіх бульварах гудуть ці пісні, вічно їх чуєш...

ОСТАННІ ВІСТИ.

Конфлікт із Данціґом.

Мек Донель предложив знову польському комісареві поздіймати польські почтові скриньки в Данціґу, щоби не спричинювати дальших конфліктів. Штрасбурґер відказався. Тому Мек Донель заявив, що уповажнить данціґський сенат поздіймати скриньки. Мін. Туґут на пресовій конференції заявив у справі Данціґа, що Польща хоче оминути всякі збройні атаки доти, доки це буде можливо. Ясно сказати, Польща вжиє оконечних засобів, колиб одну каплю польської крови пролито в цій справі. Уряд має ще досить санкцій, дуже прикрих для тих, що сходять із шляху закона. Польський уряд відкликався в справі конфлікту до Союза Народів.

З Італії.

Опозиція, що бере участь в засіданнях палати, рішила під проводом Джоліті, Саляндри і Орляндо з політичних причин голосувати проти уряд. виборчого проєкту. Б. прем. Орляндо в промові умотивує становище опозиції. В Удіне переведено 200 домашніх ревізій, розвязано 15 товариств. У селі біля Берґамо стріляв якийсь чоловік до фашистів і кількох ранив. На другий день його вбили. В Орарі знищили кілька льокалів соц. синдикалістів. У справі подій в Пізі звідомляє „Осерваторе Романо", що три льокалі „Месаджеро Тоскано" вповні знищено і підпалено, ред. льокаль і галя машин сплюндровані. Знищено портрет папи й архиеп. Пізи. З новим роком почали виходити 4 нові фаш. часописи в Турині, Палермо, Берґамо і Піяченца.

Кабінет Лютера.

До кабінету Лютера війде по одному представникови з кожної фракції, за виїмкою соц. дем. Кабінет буде позапартійний. З рамени нім. народовців війде Вальраф як мін. внутр. справ, з баварської нар. партії мін справедливости Емінґер, з центру мін. праці д-р Бравн, з нім. нар. партії мін. загр. справ Штреземан. Инші теки одержать фаховці. На становищі остають д-р Ґеслер як мін. райхсвери і Каніц мін. апровізації.

Ревеляції в справі Радіча.

Загребська поліція мала нібито достарчити прокураторії документ, в котрім Радіч плянує: 1) евент. вбивство короля, 2) заговір і повстання, 3) віділовання Хорватії й Славонії від Юґославії, 4) евент. побіду сел. партії в виборах. В документі зазначено, що хорвартська сел. партія зорганізована до боротьби з військом, жандармерією і поліцією. Документ має власноручний підпис Радіча.

> Quand la premièr, fois
> Le coeur plein d' émoi.
> J'allais chez Ninon la jolie...
>
> Коли я у перший раз,
> Схвильований цією хвилиною
> Мав я зустрітися з Ніною...

В цілому місті таке життя...

Парижаночки, підмальовані, прибрані, сміються, до всього і до всіх...

Справжній Вавилон. У зелених, білих завоях з гарними чорними бородами, смагляві Гіндуси; йдуть поважно, наче вони понад цим всім стоять... Ціла кольонія Китайців обсіла крайню каварню, сміються, шварґочуть уриваною своєю мовою та дивляться на розбавлений Париж.

Добігає північ. Гамір, спів змагається. Група Негрів у червоних фесах, не може, видно, діждатись удару годинника, вже справляє Новий Рік... Обнімаються, цілуються...

З театрів, кабаретів висипаються гості. Бє північ.

На rue de Richelieu, чи десь там, попав і я в цей найбільший вир... Схопили, скрутили. Цілуються... але мені якось нічого не втялося...

Далеко до хати. Прощавайте веселі Парижане, я спішу в свій студентський Quartier Latin.

Сходжу в „метро"; підземелля гуде далі:

> Quand la premièr' fois...

Кладуся врешті в постіль, в ухах ще далі дзвенить весела арія...

Париж, 1. 1. 1925.

НОВИНКИ.

— **Конфіската.** Попереднє (9) число нашого часопису сконфіскувала польська прокуратура за два уступи статті п. з. „Данціґський епізод".

— **Українська кобзарська капеля.** Енерґійними заходами відомого нашого кобзаря п. Василя Ємця організувалась у Празі в жовтні 1924 р. кобзарська капеля. Складається вона покищо з 15 членів — самих студентів-Українців із ріжних українських земель (Наддніпрянщини, Галичини й Кубані) та одної Чешки. Всі члени капелі скінчили раніше кобзарський курс. За короткий час свого істнування капеля встигла дати вже два публичні концерти у Празі, які увінчались великим успіхом; особливо захопленою була чеська публика. Представник чехо-слов. уряду, присутній на 1-ому концерті, висловив дириґентові капелі п. В. Ємцеві свій подив і за його заходами М-ство Нар. Освіти звільнило капелю від податку з 2-го концерту. Капеля готується до дальших концертів.

— **Свято ялинки на жовківськім передмістю у Львові.** Нам пишуть: Дня 1. січня ц. р. відбулося на жовківському передмістю у Львові діточе свято ялинки для убогої української дітвори. Свято випало дуже гарно. На його програму зложилися патріотична промова п. дир. Синиці, співи колядок, деклямації, та вифлеємська вистава, яку відіграли діти, підготовані пп. учительками школи ім. кор. Данила. Вершком свята була роздача дарунків між дітвору. Дарунки ті придбали Сирітські Опікунки жовківського передмістя під проводом пп. Василець і Кордюкової з рамени львівської філії Т-ва охорони дітей і опіки над молоддю. Обдаровано 150 найбіднійших дітей, між які роздано крім святочних ласощів 70 книжочок та 150 календарців, дарованих 3 нашими книгарнями, а надто 80 м. матерії на убрання, 3 светери, 12 пар панчіх і 1 пару черевиків. Гроші на ту ціль придбано зі збірок по церквах о. о. Василіян і св. Пятниці та приватних жертв.

— **Заразливі недуги в підльвівських громадах.** Санітарні власти ствердили черевний тиф у Боршовичах, Дмитрю та Яричові Старому. Пятнистий тиф стверджено в Чижикові; вітрову віспу в Білогорщах, Брюховичах, Сигнівці і Замарстинові; скарлятину в Клепарові і Знесінню; коклюш в Сихові; міський фізикат остерігає населення перед зносинами з людьми з громад навіщених вичисленими недугами. Молоко з цих місцевостей можна вживати тільки переварене.

— **Грабіж почтової каси.** В почтовому уряді в Косцежині доконано на днях нападу на касу, з якої забрано 15.000 золотих. Виновника влому небаром викрито — був ним почтовий урядник Кучковскі, що зрабовані гроші закопав собі в землі ...на „чорну годину". Найдено майже всю готівку.

— **Під охороною штучної мряки.** На днях трапилась в т. зв. мокотовській тюрмі у Варшаві сензаційна подія утечі трьох політичних вязнів. Один з вязнів, що працював у котельні фабрики паперу, випустив з машини велику скількість пари, яка наповнила подвіря тюрми. З того скористали вязні і почали тікати. Сторожа почала стрілянину, яка небаром перенеслася на варшавські вулиці тоді, як замкнені в келіях комуністи почали співати Червоний Прапор. Зарядження погоні за втікачами привели їх назад до тюрми і ціла авантура закінчилася на санкції.

— **Найшовся кандидат на... ката.**

...до канцелярії польського сойму прийшов на днях лист від якогось обивателя, очевидно — Малопольщі, який повідомляє маршалка, що він вніс до міністерства справедливости оферту на становище ката. В своїй оферті заявляє той малополянин, що за австрійських часів виконував він функції віце-ката та що своє ремісло знає як слід. За виконування обовязків ката домагається малопольський патріот — платні урядника V. категорії, карту вільної їзди другою клясою, збереження назвиска в тайні та постійної поліційної охорони.

— **Традиційна льондонська мряка.** Дня 12. ц. м. налягла на Льондон густа мряка, яка припинила майже цілковито вуличну комунікацію. У богатьох місцях прийшло до зударень автомобілів, при чому богато людей покалічено.

— **Романтична історія.** Редактор варшавського двотижневика „Пшеґльонд Політични" Вацлав Грабінськi убив свою 30-літню приятельку Ізабелю Гавтяну вистрілом з револьвера. Грабінського, який в перший момент не признався до злочину, арештовано.

— **Радикальний спосіб.** Щоби оминути можливости війни на майбутнє, президент Нікараґуї зліквідував у своєму уряді міністерство війни...

— **Рекордова злочинність.** Статистичні досліди виказали, що злочинність у Злучених Державах переростає злочинність Анґлії і Франції а навіть Італії, де в порівнанні з числом населення, процент злочинности на 50 процент вищий від проценту злочинности в Злучених Державах. Протягом останніх 24 літ чисельність злочинів у Злучених Державах майже подвоїлася; в однім тільки 1921 році доконано в Злучених Державах убийства 9.000 осіб тоді, коли в тім році в Анґлії було тільки 90 убийств. Минулого року убито в самім Ню-Йорку 262 осіб тоді, коли в Льондоні згинуло з рук злочинців 27 осіб. В Чікаґо паде жертвою грабежі пересічно 300 міліонів долярів в рік. В 1922 р. доконано там 319 вломів до банків і 126 нападів на банкових урядників.

— **Розвиток робітничо-лікарських установ на Україні.** З днем 1. жовтня 1922 р. мала українська робітнича медицина в своїм розпорядженні 201 лікарських установ, на 1. жовтня те число зросло до 627 установ, а з 1. жовтня 1924 р. дійшла скількість тих установ до 675. Крім цього має в сучасний мент т. зв. Робмед (робітнича медицина) ще 35 концентраційних пунктів, 19 приютів, 7 санаторій, 6 лічничих санаторій і 6 тубдиспансерів. Робмедом доконано медичне обслідування молоді в числі 20 тисяч душ. В Донбасі переведено обслідування робітників. Теж зроблено в Одесі і Полтаві. Робмед нараховує тепер 176 лікарень з 5.884 ліжками.

— **Порядні хлібодавці.** Новорічні і різдвяні ремунерації в Ню-Йорку винесли по обчисленням одного з нюйоркських часописів 40 міліонів долярів. Деякі фірми виплатили персоналові чотирнайцяту платню в деякі півріччу.

— **Фальшівники грошей перед судом.** Перед українським Найвищим Судом у Харкові стала недавно цікава спілка грошевих фальшівників. До спілки належали Левченко, Рібар Бродський, Гольценшта н, Горенштайн та Ільницький — всі з Одеси. Спілка мала свою друкарню і клішарню, при помочі яких відбивали гроші. На чолі спілки стояв Левченко. В 1923 р. вибили вони 2 триліони карбованців. Коли введено червінці, били вони одно- та пятирублеві червінцеві банкноти. Найвищий суд затвердив присуд одеського ґуберніяльного Суду. Всіх їх засуджено на кару смерти через розстріл. Инші менше замітні спільники в роді грошових кольпортерів подістали від 7—10 літ тюрми.

— **Смерть людини без нервів.** На днях помер в одному з віденських шпиталів Отто Бадер, славний як „людина без нервів". Пройшовши в житті ріжні фази долі й недолі, від проповідника й великого купця в Америці до стайного наймита, опинився врешті Бадер на становищі „артиста" в одному з шатер Пратеру, де стоячи на постументі, удавав зі себе воскову статую. В своїй спеціяльности довів до того, що міг удержатись в одній позиції 10 до 30 мінут без дрогнення хоч би повіками, що звернуло на нього увагу лікарського світа.

— **Свобода** ч. 2—3 містить: З новим роком. — В справі просвітньої роботи. — Що нині найважнійше. — Куди йдуть народні гроші. — В справі еміґрації до Канади. — Вісти з Кубн. — Що є видів у чеського господаря. — Що робить погранична сторожа. — Чого війна навчила. — Похід проти української школи. — Неспокій на „кресах". — Ватаги на Україні. — Війна за почтові скриньки. — Справа б. цісаревої Зити. — Новинки. — Економічні вісти. — Селянство на Україні. — До відома Союзів і Кружків УПТ. — Свято Просвіти в Станиславові. — Дописи з краю. — Народня Торговля. — Всячина. — Віддія правної поради.

— **На концерти Любим Колесса** приймає замовлення канцелярія Т-ва Лисенка до суботи (18. І. п. р.), почім продажу білетів переймає Книгарня Т-ва Шевченка (Ринок 10). Звертається на це увагу замісцевих гостей, для яких зарезервовано частину білетів, на оба концерти. 1175 1-1

— **Традиційна „Проскфора" членів Міщанського Братства** відбудеться дня 25. січня п. р. (в неділю), о год. 12. в пол. в салі Нар. Дому. Вступ на проскфору 5 зл. Члени, яким вислано повідомлення почтою, зволять заздалегідь зголосити в льокалі Т-ва свою участь і заплатити вкладку, щоб можна було приладити для них місце і накриття, бо при вступі на салю не будуть приниматись ніякі зголошення. Вступ на проскфору має лише той член Міщ. Братства, який заплатив повисшу таксу (5 зл.) і одержав карту вступу, яку треба обовязково з собою принести. 1196 1—)

Дописи.

Тернопіль. *(Вибори до каси хорих. Кооперативний курс).* Дня 21. грудня м. р. переведено вибори до Повітової каси хорих в Тернополі. Нагадують вони давні вибори з австрійських часів до парляменту і галицького сойму. Всі польські партії злучилися разом під проводом маґістрату, виставляючи спільну лісту з групи працедавців (30 мандатів) і з групи працедавців (15 мандатів). Українці і Жиди злучилися в групі працеємців у спільний виборчий комітет і виставили спільну лісту (30 мандатів) по рівні Українців і Жидів. Цю лісту, означену ч. 2, що мала всі виглядки на побіду і здобуття щонайменше 20 мандатів, управа каси хорих, а властиво його польська більшість мимо протесту українських і жидівських членів, уневажнила в цілости з цієї причини, що деякі назвища кандидатів були наліплені. Внесений рекурс до окружного Уряду праці у Львові не мав успіху. Рекурс відкинено мотивуючи відмову тим, що принятть кандидатур поміщено на одному аркуші, де були їх назвища, хоч рівночасно принято чотири инші лісти, що мали ті самі хиби. Очевидно, грали тут ролю політичні моменти, бо невигідною для Поляків була тільки ліста ч. 2, що з 30 мандатів була би здобула більше як 20, бо Українці і Жиди творили у тій групі більше як дві третини голосуючих. Супроти цього скликано віче на 19. грудня м. р., на якім по рефераті д-ра Степана Барана про соціяльне обезпечення і вибори до Повітових кас хорих та їх значіння для нас, рішено у виборах з групи працеємців не брати участи, а натомість взяти участь у виборах з групи працедавців на українську лісту ч. 4., у котрій з 15 мандатів ми могли здобути один або два. Бойкот виборів проголосили і жидівські працеємці так, що вибори з цієї групи були радше польською шопкою. Провідники тернопільської Польонії вислали в повіт двох агітаторів в особах п. Вронн і п. Роговця і під клятвою національної зради вимогли на польських дідичах і посесорах, щоби фірами доставили до голосування з найдальших закутин двірську службу і форналів. Польське духовенство під загрозою пекольних кар закликали сторожів і служниць, щоби явилися до голосування і голосували на польську лісту, а тернопільські ксьондзи по службі Божій і по вечірні гнали особисто цілими валками свої овечки до виборчої урни.

Вислід виборів не було тяжко передбачити. Не маючи ніякої конкуренції, бо українсько-жидівську лісту ч. 2 уневажнено, та силою зігнавши форналів, двірську та домашню службу, Поляки „здобули" всі тридцять мандатів, що попали виключно у польські руки. Характеристичне

що всі Поляки — навіть т. зв. ліві — лучаться разом, щоби тільки не допустити до голосу українського та жидівського пролетаріяту хоч-би у такій установі, як повітова каса хорих. У них понад все народовий егоїзм! В групі працедавців Жиди виставили свої лісти і здобули лишень кілька мандатів. Українці ні одного, бо на жаль не ставилися до голосування, і тепер Поляки мають на 45 до 40 мандатів. Вагу виборів зрозуміється хоч би з того, що місячний дохід з повітової Каси хорих в Тернополі виносить понад гетьтисячі ам. дол., а всі вони йдуть в руки невисловно польської кліки! Український працівник не має з них ніякої користи. Проти виборів внесено протест.

Цінним моментом у нашій організаційній економічній праці був кооперативний курс, що відбувся в Тернополі від 1. до 31. грудня м. р. заходом Подільського Союза Кооператив. Всіх учасників, що покінчили курс, було 20 з повітів: Тернопіль, Збараж, Теребовля, Скалат, Підгайці і Зборів. Були це переважно молоді селяне виселці місцевих кооператив. Учителями на курсі були виключно тернопільські інтелігенти. Курс закінчено іспитом і роздано свідоцтва. Висліди науки вдоволяють, а ми одержали 20 піонірів для нашої кооперативної організації. Невдовзі повинен відбутися другий подібний курс, бо десятки новоосновуваних кооператив на Поділлі не може рушити з місця задля недостачі вишколених фахових сил.

Зі спорту.

Зимовий спорт.

Химерна авра цієї зими зіпсувала зовсім бадьорий настрій лещетарів. Надії на сніг в часі святочних ферій зовсім завели. Приготовлення до сезону пішли повним темпом та що ж — снігу ні під містом ні в горах. Курси, прогульки — це все ще мрії наших лещетарів. У найновіших бюлетинах сигналізують метеорольогічні стациї, що по теперішній звишці температури прийдуть у другій половині січня і в початку лютого морози, а від 17. 1. до кінця місяця сильні снігові опади, головно у східній Европі. В Альпах, чеській Швайцарії, Шварцвальді, сезон в повному розквіті вже тепер. Не виключене що і ми ще одного дня опинимося серед гарного снігу. Клич лещетаря в сезоні звучить: готовий кожної хвилини до виїзду. Отже добре придбати собі все приладдя, щоби потім не гаяти дорогоцінного часу. В українській Спортовій Кооперативі остав ще невеликий припас санок до лещет. Нове замовлення за кордон відходить але на посилку прийдеться пождати. Радо бачити, що наші спортовці солідарно закуповують лещета та санчата в Українській Спорт. Кооперативі. Старанні вироби столярської майстерні українця п. Андрушака тішаться загальним попитом.

Карпатський Лещетарський Клюб.

Совганка.

У порозумінню з совганковим підприємством вдалося Видїлові отримати для членів Клюбу далекойдучі полекші в набуванню сезонових карт. Така карта коштуватиме 10 зол. Власника карти закупленої в К.Л.К. не обовязують підвишки цін та доплата за музику. Зголошення до 24. І. в секретаря Клюбу, середа і субота від 7—8 вечером, домівка С.-Б. Взиваємо використати ці незвичайно догідні умови вступу на совганку.

Іменування Почесним Членом.

На засіданню з 5. І. п. р. рішив Виділ іменувати проф. І. Боберського, який тепер живе в Канаді, своїм першим Почесним Членом. Проф. Боберський, як піонір українського лещетарства в краю, положив немало заслуг на полі розвитку цього спорту у нас. Йому вислано почесну грамоту.

✝ Посмертні згадки.

Орест Дембіцький, радник тернопільського окружного суду, помер скоропостижно на удар мізку в Тернополі дня 14. грудня 1924 в 60 тому році життя. Покійний родився в Побужанах повіт Камінка Струмілова, а по скінченні прав і відбутті судейської практики був судією в Товмачи, Буську, Любачеві, Бродах, начальником повітового суду в Устриках долішних, а від 1908 до смерти судовим радником в Тернополі. До війни належав пок. Дембіцький до т. зв. старорусской партії, а в часі світової війни перейшов, як впрочім негдин з москвофілів, національну еволюцію під впливом розвалу Росії та повстання української держави в Києві і в Галичині й опинився в українському таборі. Належав до місцевих українських товариств і як людина з товариськими приметами брав діяльну участь в місцевому українському товариському житті, особливо в Українській Бесіді. Як суддя старався по змозі помагати нашим селянам, що мали справи в суді. Працював в суді до остатнього дня, а своєю неначайною смертю викликав жаль у тих, з ким доводилося йому стрічатися. Оставив вдову Клементину (другу жінку) з дому Волинських, з котрою повінчався на три тижні перед смертю і трох дітей В. Й. п.!

Яків Хомик. Дня 10. січня п. р. розпрощався у Львові з цим світом сеньор українських іконописців-малярів Яків Хомик. Покійний родився 1847 р. в Збаражчині а виявивши змалку талан до малярства, мусів обмежитися до автодидактики, бо наука у такогож самоука як він Іллі Коцовського, не могла в надто великій мірі вплинути на раціональний розвиток його вродженого таланту. Всеж таки пок. Яків Хомик, який протягом свого довгого життя розмалював безліч церков та тисячі ікон, по мірі своїх сил і знання, щиро служив потребам нашого культу. Покійний був батьком кількох синів, з яких недавно померший Артим виявив небуденний літературний хист. Похорон відбувся у вівторок пополудні з каплиці анатомії на личаківське кладовище. Земля пером стомленому працівникові!

Михайло Карпяк, майстер-кушнір, упокоївся 6. січня 1925 р. в Городку ягайлонськім у 80 році життя.

ОПОВІСТКИ.

Жертви на українських інвалідів у міс. грудні 1924 р. зложили в золотих: М. Коцко, Дрогобич (вкл.) 34·50, о. В. Кулик, Зборів 24·90, Гром. Яблонів ад Рогатин 15, Гр. Федан, Грудьонки, Ів. Головкович, Татарів, Юр. Шмериковський, Печеніжин, Ів. Галібей, Бедзни, Вол. Волянський, Самбір, суд. Затик, Солотвина й ур. парох. Бушів по 10, Фаденич-Кожельовський, Перемишль, 6, Ів. Кулинич, Варшава; Кор. Стачинський, Росільна; Кость Куркевич, Літинє; Ос. Капустянський, Копичинці; Ол. Фартух, Деревнє; Ів. Савкір, Раковець; Мик. Мартинович, Хоросниця; Ів. Кучмар, Мшана; о. Ів. Ганкевич, Устечко; о. Вікт. Райз, Коропівка; о. В. Ординський, Ждинє; інж. Шчатера, Перемишль; о. Ф. Ортинський, Топільниця по 5, Ан. Мілянич, Мшана 4; Ів. Нагайський, Делятин; о. Федорович, Тустановичі; Н. Коброн, Тарнобжег; о. Дм. Иосифович, Хітар; о. М. Ріпецький, Ліски й Вас. Яворський, Нов. Санч по 3; Мих. Кошобка, Гричава і о. М. Щировський, Малкова по 2·50; Петро Яблонський, Красне; суд. Котис, Немирів; Вас. Кінах, Тарнів; Ст. Мотузько дтто; С. Слупський, Шоломиничі; І. Свистун, Остапковичі; В. Слободян, Сповидів; М. Зінько, Витків ст.; о. Ор. Тустанович, Коммарно; Ст. Соловчук, Молодилів і о. І. Тигар, Ганчова по 2; С. Макух, Ходаківка; о. Ів. Пророчук, Вербівчик; В. Литвин, Тухолька по 1; І. М. Верхомин, Едмонтон 15; О. Козловський, Рогатин 3; М. Галан, Белз 5; о. Л. Струтинський, Космач 5; Повітовий Союз Кооп ер. Копичинці 30·49, о. С. Мечиславський, Розбій ок. 20, о. В. Грицай, Солотвина 23, нотар І. Раставецький, Львів 30·54, о. І. Стецинів, Заболотці 6, Т-во Просвіта, Мор. Острава 15, П. О., Тернопіль 8, о. сов. Юрик, Золочів 20, о. І. Лесик, Башня 5, Котович О. Отинія 5. — Усім Вп. Жертводавцям складає щиру подяку Гол. Виділ УКТОНІ. 1198 1—1

На „Рідну Школу“ прислали з Ч. С. Р. в кор. чеськ.: д-р Михайло Ногацьский й з доручення Комітету українських еміґрантів 1980, Комітет „Рідної Школи“ в Празі 630 Комітет „Рідної Школи“ в Подєбрадах 720, Український Жіночий Союз в Празі 150, Тов. „Просвіта“ в Моравській Остраві 220, д-р Іван Пшанецький з Волин 35, І. Колодрубець і І. Селепінка з Кіральгази 100, Медвідь Семен в Тура Ремета 20, Григорій Доскоч, Русовище збірна жертва 88, В. Петрук, Mor. Hranice 50 місцю участи на концертах в честь Івана Франка в Штернбергу і Мор. Остраві. Вп. Жертводавцям складаємо найсердечнішу подяку. *Головна Управа УПТ-ва.* 1199 1—1

Дрібні оголошення.

„ЛІТЕРАТУРНІ ЛИСТКИ“, товариська забава для молоді, (з докладним описом ведення її) вийшла з друку — в гарній триколіровій обгортці, з портретом Франка, — з 48 листками на грубому картоні — і коштує всего 2 зл. з поштовою пересилкою. Замовляти у Гр. Гавриляка, Львів, Курковa 10. 1195 1—1

ПРИЙМУ сільника, або випалюю льокаль на шинк і склеп з трафікою, (2 уб'кації, — осібно мешкання). Кощеліг. Анна Пінкович Черкаси, п. в місці. 1192 1—1

КАНЦЕЛЯРІЯ д-ра Олекси Ріпецького, адвоката в Сокали приймe сейчас рутинованого конціпієнта, спосібного до самостійної праці. 1194 1—2

ПРИСТУПЛЮ до торговельної або промислової Спілки з капіталом 1.500 дол. ам. Зголошення під „Березень“ до Адмін. „Діла“. 1188 1—1

ОЖЕНЮСЯ з гарною, молодою, маїтною панночкою з мешканням у Львові, котра допоможе укінчити студії університетські. Посідаю ріллю. „Фільозоф“, адм. „Діла“. 1197 1—1

ПОШУКУЮ асистента евентуально доброго помічника до виїзду на більші поміри роботи. Інж. Рижевський Львів, Пелчинська 22. 1189 1—2

5 КГ. вепрової ковбаси, або 5 кг. хребетної солонини враз з опакуванням за 12 зол. 90 сот. висилає почтою за післяплатою фабрика вуджениі Л. Нагірного в Самборі. Жадайте цінника інших масарських виробів. 1171 3—?

ПОШУКУЄТЬСЯ інструктора до III. р. сем. і 4. кл. гімн. Зголошення до Адміністрації до 20. І. під Інструктор. 1181 2—3

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

!! Ширіть наш часопис !!

Загальні Збори

Українського Союза бруттовців і власників нафтових теренів „ПІДОНМА“ в Дрогобичі

відбудуться дня 24. січня 1925 р. о год. 11, а на случай, колиб не зібралося відповідне число членів, найдальше о год. 12, в кімнатах „Народного Дому“ в Дрогобичі з слідуючим деннимпорядком:

1) Відчитання протоколу з послідних Загальних Зборів,
2) Звіт Дирекції з діловодства за 1924 р.
3) Звіт Контрольної Комісії і затвердження касового справоздання,
4) Вибір 4 членів Надзірної Ради в місце вильосованих,
5) Устійнення вальоризації вписового в квоті 100.000 Мп. в слід арт. 7 а. статута,
6) Рішення про участь Товариства в підприємствах нафтових,
7) Внески і інтерпеляції.

ЗА НАДЗІРНУ РАДУ:

Голова: *Петро Ільків.* секретар: *о. Теодор Повель*

1187 1—2

Оголошення.

Загальні Збори Філії Товариства „Просвіта“ в Мостисках відбудуться в вівторок дня 20. січня 1925 р. о год. 11. передполудне в салі „Народного Дому“ в Мостисках.

Проситься усіх Українців Мостищини на ті збори численно явитися. — *Виділ.* 1200 1—1

ПОДЯКА.

Неумолима смерть забрала нам найдорожшого мужа і батька. Прибита тяжким горем почуваюсь до обовязку зложити цею дорогою прилюдну подяку всім тим котрі, причинилися своєю присутністю до звеличання похорону Покійника. Передовсім дякую Впр. отцю совітнику Володиславові Добрянському, пароховi Чевелині за уділення Найсв. Тайн і за зворушаючі прощальні слова при виносі тіла до церкви. Також складаю щиру подяку Впр. отцю Іванові Пісецькому, пароховіКорнеєв, що в часі тяжкої недуги відвідував Покійника і за теплі слова над могилою. Дякую рівнож Впр. о. декан ові Стрільчикові, пароховi Стрільча за промову над гробом. Ще дякую Впр. о. Теодорові Чубатому, завідателеві Городенки, якo добpому другові Покійника за гарну проповідь в церкві. Рівнож дякую Впр. о. Стефанові, Впр. о. Лабачеві, Впр. о. Василині і Впр. о. Гермалюкові за ласкаву участь в похоронах. Хай Всевишній вагородить всім стократно. — Копичинці, в грудні 20. XII. 1924. — *Олена Федин*, жена, *Мирослава, Лідія і Орест* діти. 1177 1—1

За редакцію відповідає О. Костик.

З друкарні Видавничої Спілки „Діло“, Львів, Ринок ч. 10.